

Παράθυρο στον κόσμο

σχολικό περιοδικό

Τοπική ιστορία

Παραμύθι

Βιβλιοπαρουσιάσεις

Υγιεινή διατροφή

Οικολογία

Μύθοι για τα φυτά

Παλιά επαγγέλματα

13ο Δημοτικό σχολείο Βόλου

Τάξη: Β1

Τεύχος 3

Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος

Βόλος 2019

Το καλοκαιρινό τεύχος του περιοδικού μας

Και να που το καλοκαίρι έφτασε. Τα σχολεία κλείνουν. Κι εμείς πριν αποχαιρετήσουμε το σχολείο ετοιμάσαμε το τρίτο και τελευταίο τεύχος του περιοδικού μας. Γράψαμε για θέματα πολλά και τα στολίσαμε με τα χρώματά μας. Ελπίζουμε να σας αρέσει και να το διαβάσετε. Καλό καλοκαίρι!

Περιεχόμενα

Ποιήματα για τον Απρίλη,

τον Μάη και τον Ιούνη

Τα νέα της τάξης μας

Επισκέψεις - δράσεις

Τοπικές διαδρομές

Ο ζωγράφος Θεόφιλος στο Πήλιο

Οι Μάηδες, ένα έθιμο από τα παλιά

Το μήλο της Έριδας

Ιστορίες από τα παλιά

Πάσχα στο Πήλιο

Έθιμα και παραδόσεις για τα φυτά

Επαγγέλματα από τα παλιά

Ας μιλήσουμε για το περιβάλλον

5 Ιουνίου, Παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος

Οι φίλοι μας, τα βιβλία, γιορτάζουν

Υγιεινή διατροφή

Ο αθλητισμός στη ζωή μας

Ο υπολογιστής είναι φίλος μας, αλλά...

Μύθοι για τα φυτά

Η γωνιά του παραμυθιού

Ο ψεύτης βοσκός

Η βιβλιοπαρέα μας

Τι θα φάμε σήμερα μαμά;

Μια διαφορετική συνταγή

Παιχνίδια στη θάλασσα

Η ακροστιχίδα του καλοκαιριού

Το ποίημα του Απρίλη

Ήρθε ο Απρίλης με την Πασχαλιά,
όλοι τσουγκρίζουμε κόκκινα αβγά.

Παίζουν στην εξοχή χαρούμενα τα παιδιά,
κρατούν λουλούδια στην αγκαλιά.

Το ποίημα του Μάη

Αρώματα τα λουλούδια σκορπάνε,
μαγιάτικα στεφάνια όλοι φοράνε.

Τα πουλάκια κελαηδούν γλυκά,
ήρθε ο Μάης με γέλια πολλά.

Το ποίημα του Ιούνη

Ο Ιούνης έρχεται, κλείνουν τα σχολεία,
όλοι στη θάλασσα για μια βουτιά.

Ο ήλιος μας χαμογελά,
για παιχνίδι μας καλεί στην ακρογιαλιά!

Οι μικροί δημοσιογράφοι είναι:

Ελεάνα Αναστασίου, Κωστής Γάτσιος, Θανάσης Γκουζής, Χρήστος Γρηγορίου, Αλεξάνδρα Δημοπούλου, Ναυσικά Κοντογεωργάκη, Μίλτος Κοντογιάννης, Χριστίνα Μακρή, Γεωργία Μανώλη, Μάριος, Μπαλόκας, Γιώργος Νίκας, Ντισάρτο Ντελχάι, Γιώργος Οικονόμου, Σταυρούλα Πατσέα, Δημήτρης Πατσέας, Μυρτώ Σάββα, Ερμής Συγγελοπούδης, Αργυρώ Συντήλα, Κωνσταντίνα Τόγια, Βιολέττα Τσαρδακά, Άγγελος Τσουνής, Κατερίνα Φηύγα.

Δράσεις και εκδηλώσεις στη σχολική ζωή

Φτάνοντας στο τέλος πια της σχολικής χρονιάς συμμετείχαμε σε πολλές δράσεις και επισκέψεις που διοργανώσαμε μαζί με τους δασκάλους μας. Αυτές τις δραστηριότητες θα σας παρουσιάσουμε, που μας έδωσαν χαρά. Και βέβαια μάθαμε και πολλά πράγματα μ' έναν διαφορετικό τρόπο!

Θέατρο στο σχολείο μας, «Οι περιπέτειες του Οδυσσέα»

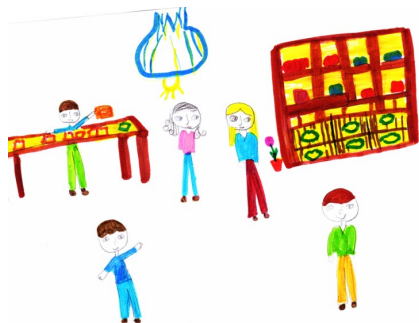
Μια μέρα ήρθε στο σχολείο μας θέατρο και παρακολουθήσαμε τις περιπέτειες του Οδυσσέα μέχρι να επιστρέψει στην πατρίδα του. Μέσα από το έργο μάθαμε για τα τέρατα, τις σειρήνες, τον Κύκλωπα που προσπάθησαν να εμποδίσουν τον ήρωα να γυρίσει στο νησί του. Όλες αυτές τις περιπέτειες τις διηγήθηκε ο Οδυσσέας, όταν έφτασε σ' ένα νησί, όπου τον φιλοξένησαν. Από κει έφυγε και πήγε στο νησί του, την Ιθάκη.

Μυθολογία και βιβλίο

Στις 2 Απριλίου, που είναι η παγκόσμια μέρα παιδικού βιβλίου, στο σχολείο μας γνωρίσαμε βιβλία που έχουν σαν θέμα την ελληνική μυθολογία. Στην αρχή είδαμε μια μικρή ταινία με την Αργοναυτική εκστρατεία, μετά οι δασκάλες μας έδειξαν πίνακες ζωγραφικής με θέμα την μυθολογία και στο τέλος ξεφυλλίσαμε πολλά βιβλία που είχαμε φέρει οι μαθητές. Έτσι καταλάβαμε ότι οι τέχνες συνδέονται μεταξύ τους. Ήταν μια πολύ ωραία εκδήλωση.

Στο φεστιβάλ παιδικού βιβλίου

Μια όμορφη μέρα επισκεφτήκαμε το φεστιβάλ παιδικού βιβλίου, στο πολιτιστικό κέντρο της Νέας Ιωνίας. Στην αρχή παίξαμε και μετά πήγαμε στον χώρο που υπήρχαν πολλά βιβλία. Αφού τα ξεφυλλίσαμε για λίγο, ύστερα περάσαμε σε μια αίθουσα, όπου η συγγραφέας, Αγγελική Θάνου μας μίλησε για το βιβλίο της, «Το ψάρι που προσπαθεί». Κάναμε διάφορες δραστηριότητες, μέσα από τις οποίες καταλάβαμε ότι δεν πρέπει να φοβόμαστε και αν συμβεί αυτό πρέπει να το συζητάμε με κάποιον μεγάλο. Περάσαμε πολύ ωραία.

Στο θεματικό πάρκο του Ηρακλή, στη Λάρισα

Μία από τις επισκέψεις που κάναμε φέτος ήταν στη Λάρισα, στο θεματικό πάρκο με τους Άθλους του Ηρακλή. Εκεί είδαμε το λιοντάρι της Νεμέας, τη Λερναία Ύδρα, τις Στυμφαλίδες Όρνιθες και μάθαμε πολλά πράγματα για τους άθλους του Ηρακλή. Ύστερα παίξαμε λίγο και επιστρέψαμε χαρούμενοι στον Βόλο.

Το 13^ο δημοτικό σχολείο κάνει ποδήλατο

Την Κυριακή 19 Μαΐου ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων του σχολείου μας διοργάνωσαν μια όμορφη εκδήλωση με θέμα το ποδήλατο. Μεγάλοι και μικροί πήραμε τα ποδήλατά μας και κάναμε μια βόλτα στην πόλη. Μετά στον χώρο του σχολείου έγιναν διάφορες δραστηριότητες. Με τη δράση αυτή στείλαμε το μήνυμα για το πόσο σημαντικό είναι για την υγεία μας, αλλά και για το περιβάλλον να κυκλοφορούμε με ποδήλατο. Ήταν μια ενδιαφέρουσα δράση και μακάρι να ξαναγίνουν και άλλες.

Νότες, λέξεις, χρώματα των παιδιών καμώματα!

Στο μάθημα της μουσικής γνωρίσαμε πολλά τραγούδια που τα δημιούργησαν σπουδαστές έλληνες συνθέτες και στιχουργοί. Στη συνέχεια με τη δασκάλα μας πήραμε δυο τραγούδια για κάθε εποχή, γράψαμε ιστορίες και τις εικονογραφήσαμε. Τα τραγούδια που μάθαμε, ένα για κάθε μήνα, τα ηχογραφήσαμε, όπως και μερικά κομμάτια από τα παραμύθια μας. Είμαστε χαρούμενοι που συμμετείχαμε σε αυτή τη δράση.

Πώς είμαι ασφαλής στη θάλασσα;

Μια μέρα ήρθε στη τάξη μας το λιμενικό και μας μίλησε για το πόσο πρέπει να προσέχουμε στη θάλασσα. Μας είπε για τους κινδύνους που κρύβονται, αν δεν είμαστε προσεκτικοί. Ακόμα μας είπε ότι δεν πρέπει να πετάμε σκουπίδια στις θάλασσες και στις ακτές, γιατί κινδυνεύουν τα ψάρια. Ήταν μια πολύ σημαντική και ενδιαφέρουσα δράση, από την οποία μάθαμε πως πρέπει να συμπεριφερόμαστε στη θάλασσα.

Λένε τάχα την αλήθεια του λαού τα παραμύθια;

Στην τάξη μας διαβάσαμε πολλά λαϊκά παραμύθια και κάναμε διάφορες δραστηριότητες. Μετά γράψαμε ένα ομαδικό παραμύθι και το εικονογραφήσαμε. Αυτό το παραμύθι το παρουσιάσαμε σε μια εκδήλωση σε άλλους μαθητές του σχολείου μας και στους γονείς μας. Για αυτή την εκδήλωση συνεργαστήκαμε με τους συμμαθητές μας από το Β2 τμήμα και το ευχαριστήκαμε πολύ. Και βέβαια χαρήκαμε πολύ, γιατί την παρακολούθησε και ο καθηγητής του πανεπιστημίου, κύριος Βασίλης Αναγνωστόπουλος.

Η γιορτή της μυθολογίας από την Γ τάξη

Τα δυο τμήματα της τρίτης τάξης ετοιμάζουν μια όμορφη γιορτή με θέμα τη μυθολογία. Το ένα τμήμα θα μας παρουσιάσει τις περιπέτειες του Οδυσσέα και το άλλο μια ιστορία με τους θεούς του Ολύμπου. Εμείς παρακολουθήσαμε τις πρόβες και πραγματικά είναι δυο πολύ όμορφα θεατρικά που περιμένουμε με χαρά να τα απολαύσουμε και να μάθουμε πράγματα, αφού κι εμείς θα πάμε στην τρίτη τάξη του χρόνου.

Το Β2 μας λέει ότι όλοι είμαστε διαφορετικοί, όλοι ίδιοι!

Το Β2 τμήμα διοργανώνει μια γιορτή. Παρακολουθήσαμε τις πρόβες και είδαμε ότι είναι ένα θεατρικό, όπου μια παπαρούνα, επειδή είναι διαφορετική από τα άλλα λουλούδια δεν έχει κανέναν φίλο. Αλλά και μια κάμπια είναι μόνη της, γιατί τα άλλα έντομα τη θεωρούν άσχημη. Τελικά λουλούδια και έντομα καταλαβαίνουν το λάθος τους και κάνουν φίλους την παπαρούνα και την κάμπια που μεταμορφώθηκε σε μια όμορφη πεταλούδα.

Η εκδρομή του σχολείου στην Μπούφα

Φτάνοντας προς το τέλος της σχολικής χρονιάς πήγαμε μια όμορφη εκδρομή στη θάλασσα. Εκεί παίξαμε, χαρήκαμε και είμαστε πια έτοιμοι να υποδεχτούμε το καλοκαίρι!

Δεν πετάω σκουπίδια στην παραλία.

Φροντίζω το περιβάλλον!

5 Ιουνίου
Παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος

Καθαρίζω την παραλία, φροντίζω το περιβάλλον

Η τελευταία δράση της σχολικής χρονιάς ήταν όταν πήγαμε στην παραλία του Αναύρου και την καθαρίσαμε από τα σκουπίδια. Εκεί ήταν και άλλα σχολεία και το λιμενικό. Όλοι μαζί στείλαμε το μήνυμα για το πόσο σημαντικό είναι να φροντίζουμε όλοι το περιβάλλον, μικροί και μεγάλοι.

Τοπικές διαδρομές Ο Θεόφιλος στο Πήλιο

Ένας από τους μεγαλύτερους έλληνες ζωγράφους είναι ο Θεόφιλος που έζησε για αρκετό καιρό στον τόπο μας τριγυρνώντας στο Πήλιο και στη νέα πόλη του Βόλου. Να ποια είναι η ιστορία του. Ο Θεόφιλος γεννήθηκε σ' ένα χωριό της Μυτιλήνης. Στον ελεύθερό του χρόνο πήγαινε στον παππού του που ήταν αγιογράφος, γιατί του άρεζε να τον βλέπει να ζωγραφίζει αγίους. Έτσι αγάπησε τη ζωγραφική. Μια μέρα έφυγε από το νησί του και πήγε στη Σμύρνη. Εκεί δούλευε και ζωγράφιζε για λίγα χρήματα. Του άρεσε αυτή η πόλη, αλλά μια μέρα αναγκάστηκε να φύγει. Μπήκε σ' ένα καράβι και βρέθηκε στον Πειραιά και από εκεί στον Βόλο και στο Πήλιο. Το Πήλιο του άρεσε πάρα πολύ. Περιπλανιόταν στα χωριά και ζωγράφιζε σε πολλές εκκλησίες και σπίτια. Εκεί βρήκε έναν φίλο, τον Γιάννη Κοντό, που του πρότεινε να ζωγραφίσει το μύλο και το σπίτι του. Ο Θεόφιλος ζωγράφιζε κυρίως σκηνές απ' την ιστορία και ιδιαίτερα απ' το 1821, όπου με τα έργα του ύμνησε τον αγώνα των Ελλήνων για τη λευτεριά. Όμως ζωγράφισε και πολλά έργα με εικόνες απ' το φυσικό περιβάλλον και την καθημερινή ζωή. Πολλά από τα έργα του, που έχουν σωθεί μέχρι σήμερα, είναι εμπνευσμένα απ' το Πήλιο. Ξεχωριστός χώρος που φιλοξενεί μέχρι σήμερα τοιχογραφίες του είναι το σπίτι του Κοντού, στην Ανακασιά που λειτουργεί σαν μουσείο. Μετά από καιρό αποφάσισε να γυρίσει στη Μυτιλήνη, όπου και συνέχισε να ζωγραφίζει. Πραγματικά ζωγράφισε καταπληκτικά έργα. Αυτός ήταν ο Θεόφιλος, ο λαϊκός ζωγράφος.

«Μάηδες», ένα μοναδικό έθιμο

Ένα όμορφο έργο του Θεόφιλου είναι οι «Μάηδες», που παρουσιάζουν ένα έθιμο που γινόταν στα χρόνια της Τουρκοκρατίας στη Μακρινίτσα. Να λοιπόν πως γινόταν αυτό το έθιμο. Σ' αυτό το έθιμο έπαιρναν μέρος μόνο άντρες. Τα άτομα που συμμετείχαν στους Μάηδες ήταν έως 20. Αυτοί παρουσιάζονταν μεταμφιεσμένοι την Πρωτομαγιά, παίζοντας μουσικά όργανα και νταούλια. Επίσης τραγουδούσαν όλοι μαζί, για να υποδεχτούν τον Μάη. Το συγκρότημα χόρευε με τον γενίτσαρο μπροστά. Ο γύφτος έκανε αστεία. Ο χότζας πείραζε το κορίτσι, θύμωνε ο γενίτσαρος και τον χτυπούσε. Έτρεχε ο γιατρός να τον γιατρέψει και του έδινε να μυρίσει ένα λουλούδι. Η αρκούδα έκανε τούμπες. Ο Μάης κουνούσε ένα ξύλο και τραγουδούσε. Οι Μάηδες πήγαιναν στα κοντινά χωριά για να πάρουν φιλοδωρήματα. Με τον τρόπο αυτό έκαναν και συνεννοήσεις μεταξύ τους για να ελευθερωθούν απ' τους Τούρκους.

Ιστορίες από τα πολύ παλιά χρόνια

Ένας όμορφος μύθος που συνδέεται με τον τόπο μας και ιδιαίτερα με το Πήλιο είναι αυτός που μας μιλά για τον γάμο του Πηλέα και της Θέτιδας και για το μήλο της Έριδας.

Το μήλο της Έριδας

Στα παλιά χρόνια έγινε ένας μεγάλος γάμος στο Πήλιο. Παντρεύτηκαν ο Πηλέας με τη Νηρηίδα Θέτιδα. Μια νύχτα, λέει ο μύθος, με πανσέληνο ο Πηλέας κοίταξε από ψηλά και αντίκρισε τη Νηρηίδα Θέτιδα που χόρευε στη παραλία με τις αδελφές της. Ο Πηλέας την αγάπησε. Όμως η Θέτιδα δεν ήθελε να τον παντρευτεί και άλλαζε συνεχώς μορφές για να τον αποφύγει. Ο Πηλέας τελικά την έπιασε με τη βοήθεια του Κένταυρου Χείρωνα και η Θέτιδα δέχτηκε να τον παντρευτεί.

Οι γάμοι τους έγιναν στη σπηλιά του Κένταυρου Χείρωνα στο Πήλιο. Καλεσμένοι ήταν όλοι οι θεοί, εκτός από την Έριδα, που την άρεζαν οι καβγάδες. Η Έριδα θύμωσε πολύ και τοποθέτησε ένα μήλο που έγινε η αιτία να μαλώσουν οι θεές Ήρα, Αθηνά και Αφροδίτη. Γιατί μάλωσαν; Επειδή πάνω στο μήλο είχε γράψει η Έριδα «στην πιο όμορφη θεά». Στη συνέχεια ζήτησε από τον Πάρι, το βασιλόπουλο της Τροίας, να αποφασίσει σε ποια θα το δώσει. Αυτός το χάρισε στη θεά Αφροδίτη που του έδωσε για αντάλλαγμα την ωραία Ελένη για γυναίκα του. Αυτό το γεγονός έγινε και η αιτία να ξεκινήσει ο Τρωικός πόλεμος. Ο Πηλέας και η Θέτιδα απέκτησαν ένα παιδί ατρόμητο και δυνατό που το ονόμασαν Αχιλλέα. Ήταν ο ήρωας που πολέμησε τόσο γενναία στην Τροία.

Ιστορίες από τα παλιά Έθιμα στον κύκλο του χρόνου

Το Πάσχα είναι μια από τις μεγαλύτερες γιορτές. Σε πολλά μέρη της πατρίδας μας υπάρχουν πολλά έθιμα που γίνονταν τις μέρες αυτές. Εμείς όμως θα σας παρουσιάσουμε πως γιόρταζαν παλιά το Πάσχα στο Πήλιο. Βέβαια πολλά από αυτά γίνονται και σήμερα δίνοντας ένα ιδιαίτερο χρώμα στις μέρες της Πασχαλιάς.

Το Σάββατο, πριν την Κυριακή του Λαζάρου, τα κορίτσια, που τα λέγανε Λαζαρίνες, στόλιζαν τα καλάθια τους με διάφορα λουλούδια και μέσα τοποθετούσαν μια κούκλα, που έμοιαζε στον Λάζαρο. Ξεχύνονταν στα καλντερίμια και τραγουδούσαν:

**«Καλή μέρα σας, καλή χρονιά σας,
καλώς ήρθαμε στην γειτονιάς σας.
Ήρθε ο Λάζαρος, ήρθαν τα βάγια,
ήρθε η Κυριακή που τρων τα ψάρια.»**

Οι νοικοκυρές τότε γέμιζαν τα καλάθια με αυγά για να τα βάψουν την Μεγάλη Πέμπτη.

Οι νιόπαντρες κοπέλες το Σάββατο του Λαζάρου έδεναν βάγια με λουλούδια και τα έβαζαν σ' ένα μεγάλο καλάθι. Το καλάθι αυτό το πήγαιναν στην εκκλησία για να τα μοιράσει ο παπάς την Κυριακή των Βαΐων στους πιστούς. Είναι ένα έθιμο που γίνεται ακόμα και σήμερα και σε άλλα μέρη της Ελλάδας.

Ας συνεχίσουμε όμως το ταξίδι μας στα πηλιορείτικα χωριά. Σε όλη τη διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδας οι νοικοκυρές καθάριζαν τα σπίτια. Τη Μεγάλη Πέμπτη έβαφαν τα κόκκινα αυγά και έφτιαχναν τις λαμπροκουλούρες. Τη Μεγάλη Παρασκευή όλοι μαζί πήγαιναν στον Επιτάφιο, που είχαν στολίσει οι γυναίκες του κάθε χωριού.

Και να που έφτανε στο Μεγάλο Σάββατο. Από νωρίς οι νοικοκυρές φρόντιζαν να είναι όλα έτοιμα για το λαμπριάτικο τραπέζι. Στις πλατείες και στα καλντερίμια αντηχούσαν φωνές. Ήταν αυτοί που καλούσαν τον κόσμο να ετοιμαστεί για την αναστάσιμη λειτουργία; Ονομάζονταν φύλακες ή κράχτες ή βαρδιανοί και φώναζαν για να ξυπνήσουν αυτούς που μπορεί να τους πήρε ο ύπνος για να ετοιμαστούν για την εκκλησιά.

Όλοι φορώντας τα καλά τους πήγαιναν στην εκκλησία κρατώντας φαναράκια. Και όταν ο πάπας έψελνε το «Χριστός Ανέστη», ευχές, φιλιά, αλλά και τουφεκίες πλημμύριζαν τον πηλιορείτικη ατμόσφαιρα. Μετά τα παιδιά τσούγκριζαν τα κόκκινα αυγά και ο νικητής μάζευε τ' αυγά των ηττημένων. Όταν η λειτουργία τελείωνε όλοι επέστρεφαν στα σπίτια τους να φάνε τα φαγητά που ετοίμασαν οι νοικοκυρές, μαγειρίτσα, σούπα και άλλα πολλά.

Και ξημέρωνε η Κυριακή του Πάσχα. Στη Μακρινίτσα μόλις τελείωνε η Δεύτερη Ανάσταση οι γέροι του χωριού κάθονταν μπροστά στην αυλή της εκκλησίας. Από μπροστά τους περνούσαν όλοι, που ήταν στην εκκλησία, δίνοντας τα χέρια τους και ζητούσαν συγχώρεση. Μ' αυτόν τον τρόπο έδειχναν το σεβασμό τους. Το έθιμο αυτό λεγόταν «συγχωρέματα».

Την Κυριακή του Πάσχα στην Γαντζέα κρεμούσαν ένα ομοίωμα του Ιούδα που πρόδωσε τον Χριστό και το καίγανε πιστεύοντας ότι έτσι τιμωρούν τον προδότη μαθητή Του. Μετά ο ουρανός γέμιζε από χάρτινα αερόστατα γιορτάζοντας μ' αυτόν τον τρόπο την Ανάσταση του Χριστού.

Βέβαια η Κυριακή του Πάσχα δεν τελείωνε εδώ, αφού σε σ' όλες τις πληθορείτικες πλατείες θα ξεκινούσε το γλέντι με παραδοσιακά τραγούδια.

**«Σήμερα Χριστός Ανέστη και στους ουραμούς ευρέθη.
Σήμερα τα παλικάρια στέκονται σαν τα βλαστάρια.»**

Όταν έφτανε η Δευτέρα του Πάσχα τα κουμπάρουδια ξεχύνονταν στους δρόμους για να πάνε την κουλούρα στους νομούς και το γλέντι συνεχιζόταν.

Ένα άλλο όμορφο έθιμο ήταν οι «κούνιες». Αγόρια και κορίτσια μαζεύονταν και στήνανε κούνιες στα δέντρα. Τα αγόρια κουνούσαν τα κορίτσια και αυτό το έθιμο είχε διπλό σκοπό. Από την μια πλευρά πίστευαν ότι έτσι θα ζαλίσουν τα φίδια και από την άλλη κοπέλες και παλικάρια είχαν την ευκαιρία να βρεθούν μαζί και να διασκεδάσουν, κάτι που παλιά δε γινόταν συχνά.

Όταν τη δεύτερη μέρα του Πάσχα γιορτάζει ο Άγιος Γεώργιος, στο Κεραμίδι του Πηλίου, ένα όμορφο χωριό τυλιγμένο στη βλάστηση, γινόταν το εξής έθιμο. Στην αυλή της εκκλησίας μαζεύονταν οι γυναίκες του χωριού και μαγείρευαν σε μεγάλα καζάνια Έτσι γιόρταζαν εδώ τον Αϊ - Γιώργη. Το κρέας το έδιναν οι κτηνοτρόφοι του χωριού και οι γυναίκες το μαγείρευαν με ντομάτες, κρεμμύδια και σιτάρι.

Έθιμα και παραδόσεις για τα φυτά

Δυο όμορφα έθιμα που έχουν σχέση με το πρωτομαγιάτικο στεφάνι θα σας παρουσιάσουμε στη συνέχεια. Και ευχόμαστε να γίνονται πάντα και να μην ξεχαστούν από μας τα νέα παιδιά.

Το στεφάνι της Πρωτομαγιάς

Ένα όμορφο έθιμο που διατηρείται μέχρι σήμερα είναι το πρωτομαγιάτικο στεφάνι. Την πρώτη μέρα του Μάη όλοι ξεχύνονται στην εξοχή, γλεντούν, διασκεδάζουν, χορεύουν και τραγουδούν. Ακόμα μαζεύουν λουλούδια και φτιάχνουν ένα στεφάνι. Για βάση βάζουν ένα κλαδί από δέντρο και το στολίζουν γύρω – γύρω με πολύχρωμα λουλούδια. Μόλις είναι έτοιμο το κρεμάνε στην εξώπορτα του σπιτιού τους για να έχουν υγεία, ευτυχία και χαρά στα σπίτια τους. Έτσι υποδέχονται τον Μάη, τον μήνα των λουλουδιών.

Ο γιορτή του Αϊ - Γιάννη του Κλήδονα

Στις 24 Ιουνίου γιορτάζει ο Αϊ - Γιάννης, ο Κλήδονας. Παλιά στα χωριά, την παραμονή της γιορτής οι κοπέλες πήγαιναν αμίλητες στη βρύση της πλατείας, γέμιζαν στάμνες με νερό κι επέστρεφαν αμίλητες. Σε αυτό το νερό, που το λέγανε αμίλητο, έριχναν διάφορα χρυσαφικά, το σκέπαζαν με ένα κόκκινο πανί και τη επόμενη μέρα έβλεπαν διάφορα σημάδια που τους φανέρωναν ποιον θα παντρευτούν.

Την μέρα της γιορτής του Αγίου ακόμα στις γειτονιές άναβαν μεγάλες φωτιές κι έκαιγαν τα στεφάνια της Πρωτομαγιάς. Αγόρια και κορίτσια πηδούσαν πάνω από τη φωτιά τρεις φορές. Το πέρασμα πάνω από τη φωτιά πίστευαν ότι χαρίζει υγεία και ευτυχία. Σήμερα αυτό το έθιμο γίνεται σε λίγα χωριά μόνο που ακόμα κρατάνε τις παραδόσεις της πατρίδας μας.

Η ιστορία της παπαρούνας και της πασχαλιάς

Όταν σταύρωσαν τον Χριστό αίμα κυλούσε από τις πληγές του. Σε μια άκρη, κοντά στον σταυρό, στέκονταν θλιμμένα κάτι κατάλευκα αγριολούλουδα. Και καθώς τ' άγγιξε το αίμα Του έγιναν σαν από θαύμα κατακόκκινα. Είναι οι **παπαρούνες**, που με το κόκκινο χρώμα τους μας θυμίζουν τη θυσία του Χριστού για τη σωτηρία των ανθρώπων.

Όταν ο Χριστός πέθανε πάνω στον σταυρό, ένα δεντράκι έμαθε το θάνατο Του. Αμέσως ξεράθηκε από τη λύπη του. Το δεντράκι έμεινε τρεις μέρες ξεραμένο, μέχρι που έμαθε τη χαρμόσυνη είδηση της Ανάστασης του Χριστού. Μόλις έμαθε το χαρούμενο νέο άνθισαν στα κλαδιά του μωβ ευδιαστά λουλούδια. Το φυτό αυτό είναι η **πασχαλιά** που το άρωμά της πλημμυρίζει την ανοιξιάτικη φύση.

Επαγγέλματα παλιά, που δεν υπάρχουν πια.

Στο μάθημα της Γλώσσας γνωρίσαμε μερικά παλιά επαγγέλματα. Τα βρήκαμε πολύ ενδιαφέροντα, για αυτό ψάξαμε και βρήκαμε και άλλα. Μάθαμε πως ήταν οι παλιές γειτονιές, πως ζούσαν οι άνθρωποι παλιά και καταλάβαμε ότι αυτά τα επαγγέλματα δεν υπάρχουν πια, γιατί οι άνθρωποι σήμερα δεν τα έχουν ανάγκη και έχουν αντικατασταθεί από άλλα. Να μερικά από αυτά.

Λατερνατζής: Με την λατέρνα του στολισμένη με κορδέλες και λουλούδια τριγυρούσε στις γειτονιές και γυρνώντας ένα μοχλό της λατέρνας έπαιζε μουσική μαζεύοντας έτσι χρήματα.

Αρκουδιάρης: Είχε μια αρκούδα και γυρνούσε στα χωριά. Χτυπούσε ένα ντέφι, η αρκούδα χόρευε, ο κόσμος γελούσε και του έδινε χρήματα. Όμως η αρκούδα ήταν δυστυχισμένη και καλύτερα που δεν υπάρχει πια αυτό το επάγγελμα.

Αμαξάς: Είχε μια άμαξα και πήγαινε βόλτα τους ανθρώπους. Την άμαξα την στόλιζε με κορδέλες και λουλούδια. Σήμερα που

όλοι έχουν αυτοκίνητα δεν υπάρχουν πια αμαξάδες, εκτός από ελάχιστους, κυρίως στα νησιά.

Γανωτής: Κουβαλούσε στην πλάτη του εργαλεία και οι νοικοκυρές του πήγαιναν τις χάλκινες κατσαρόλες για να τις καθαρίσει και να τις γυαλίσει.

Σαλεπιτζής: Με άσπρο σκούφο και ποδιά στεκόταν στην άκρη του δρόμου τις κρύες μέρες του χειμώνα και πουλούσε σαλέπι με μέλι ή ζάχαρη και κανέλα.

Ντελάλης: Όταν παλιά δεν υπήρχαν τηλεοράσεις, ραδιόφωνα και εφημερίδες ο ντελάλης ήταν αυτός που έβγαινε στις πλατείες των χωριών και φώναζε τα νέα.

Γαλατάς: Περνούσε από τα σπίτια και έδινε γάλα σε όλες τις νοικοκυρές κάθε μέρα, αφού δεν είχαν ψυγεία για να το φυλάξουν πολλές μέρες.

Λούστρος: Καθόταν στην άκρη του δρόμου με το κασελάκι του και γυάλιζε τα παπούτσια των περαστικών.

Νερούλας: Παλιά, όταν στα σπίτια δε είχαν καθαρό νερό, κάθε μέρα περνούσε ο νερούλας με γεμάτους ντενεκέδες καθαρό νερό και το πουλούσε στις νοικοκυρές.

Καστανάς: Τον χειμώνα ο καστανάς καθόταν στην άκρη του δρόμου, έψηνε κάστανά και τα πουλούσε στους περαστικούς.

Τσαγκάρης: Παλιά σε κάθε γειτονιά υπήρχε ο τσαγκάρης που περνούσε από τα σπίτια και οι νοικοκυρές του έδιναν τα χαλασμένα παπούτσια για να τα φτιάξει.

Παγωτατζής: Στις παλιές γειτονιές το καλοκαίρι ακουγόταν η φωνή του παγωτατζή και όλα τα παιδιά έτρεχαν για να αγοράσουν παγωτά. Σήμερα όμως δεν ακούγεται αυτή η φωνή στους δρόμους, παρά μόνο σε κάποια νησιά ή σε πανηγύρια.

Ας μιλήσουμε για το περιβάλλον

5 Ιουνίου, παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος

Στις 5 Ιουνίου είναι η παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος. Κι εμείς με το δικό μας τρόπο σας στέλνουμε το μήνυμά μας για αυτή τη μέρα.

Τίποτα δεν πάει χαμένο!

Φροντίζουμε το δάσος, κάνουμε αναδάσωση!

Προστατεύω το περιβάλλον!

Σώζω τον πλανήτη μου!

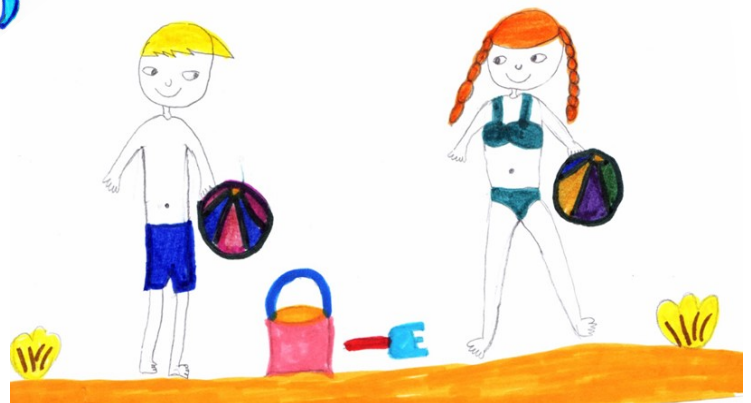
Δεν πρέπει να φοδεύουμε το νερό!

Είναι η λύσιμό!

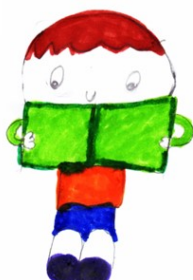

Όχι εκουιδία γε θα λαβες και ακτες!

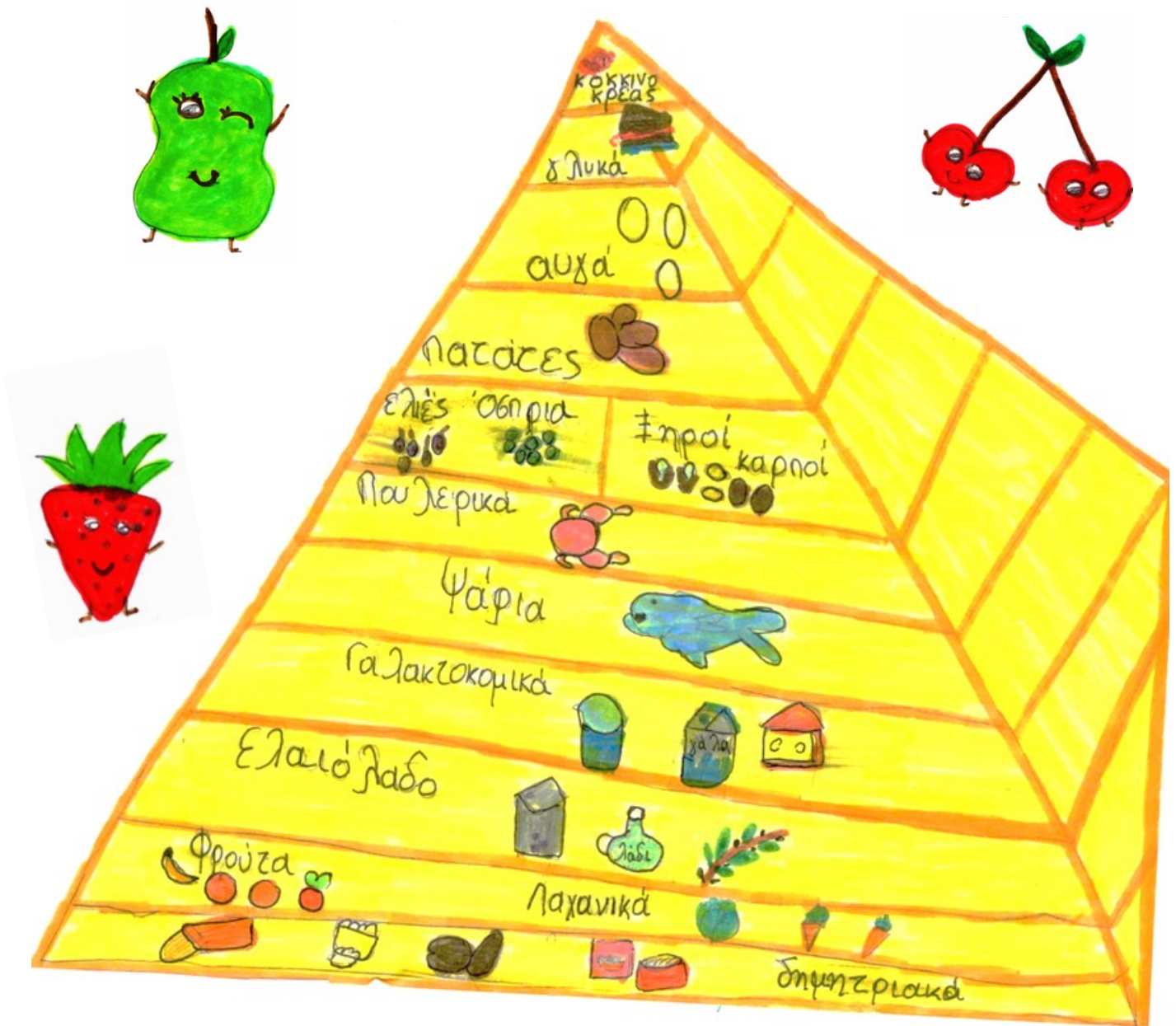
2 Απριλίου, παγκόσμια μέρα παιδικού βιβλίου

Στις 2 Απριλίου γεννήθηκε ο μεγάλος παραμυθάς Χανς Κρίστιαν Άντερσεν. Για αυτό τη μέρα αυτή γιορτάζει και το παιδικό βιβλίο που τόσες γνώσεις μας προσφέρει, αλλά και όμορφα ταξίδια στη χώρα της φαντασίας. Για αυτό λοιπόν κι εμείς σας λέμε ότι τα βιβλία είναι η καλύτερη συντροφιά!

Τρώω υγιεινά, αποκτώ γερό σώμα και δυνατό μυαλό!

Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να προσέχουμε τη διατροφή μας και να τρώμε πολλά φρούτα, όσπρια και λαχανικά. Έτσι είμαστε υγιείς και αποκτάμε δυνατό σώμα και μυαλό. Ακόμα αποκτάμε γερά κόκαλα και μπορούμε να νικάμε εύκολα τις αρρώστιες. Εμείς μάθαμε στο σχολείο για την υγιεινή διατροφή και σας παρουσιάζουμε με ποιημάτια αυτά που μάθαμε! Και βέβαια σας παρουσιάζουμε και την πυραμίδα της υγιεινής διατροφής.

Μια φορά την εβδομάδα πρέπει να τρώμε τη φακή.

Την τρώμε με ψωμί και τυρί κι είναι τροφή πολύ υγιεινή!

Την τροφή που πρέπει να τρώμε συχνά και πάει με όλα τα φαγητά είναι τα ωμά ή τα βρασμένα λαχανικά!

Φρούτα νόστιμα υγιεινά,

τα τρώνε όλα τα παιδιά για να έχουν σώματα γερά!

Για να είναι τα παιδιά έξυπνα ψηλά και δυνατά

πρέπει να παίρνουν βιταμίνες από τα φρούτα και τα λαχανικά!

Αυτό που τρώμε όλοι στην Ελλάδα

ανήκει στα όσπρια και είναι η νόστιμή φασολάδα!

Όλα τα παιδιά για να είναι γερά

με το κρέας και τις πατάτες πρέπει να τρώνε και λαχανικά!

πρέπει να τρώς φρούτα για να είσαι χερός!

Και λαχανικά!

όχι μόνο γλυκά!

πρέπει να τρώμε φρούτα και λαχανικά

Γιατί είναι νόστιμα και υγιεινά

Για να έχουμε ασβέστιο και κόκαλα γερά,

τρώμε κάθε πρωί ψωμάκι με τυράκι

και το βράδυ άσπρο γαλατάκι.

φρούτα και λαχανικά κάνουνε χερά παιδιά!!!

Ο αθλητισμός στη ζωή μας

Στη συνέχεια σας παρουσιάζουμε την πυραμίδα των αθλητικών δραστηριοτήτων που πρέπει όλοι να γνωρίζουμε για να είμαστε υγιείς και να έχουμε στη ζωή μας ενδιαφέροντα.

Ο υπολογιστής είναι φίλος μας, αλλά..

Στην εποχή μας μικροί και μεγάλοι περνάμε αρκετό χρόνο μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή. Όμως πρέπει να ακολουθούμε και κάποιους κανόνες για να μη μας βλάψει τελικά αυτή η «φιλία» με τον υπολογιστή.

Δε δίνω το όνομά μου, αν μου το ζητήσουν, ούτε πληροφορίες για την οικογένειά μου.

Όταν κάθομαι στον υπολογιστή καλό είναι να είναι πάντα ένας μεγάλος δίπλα μου.

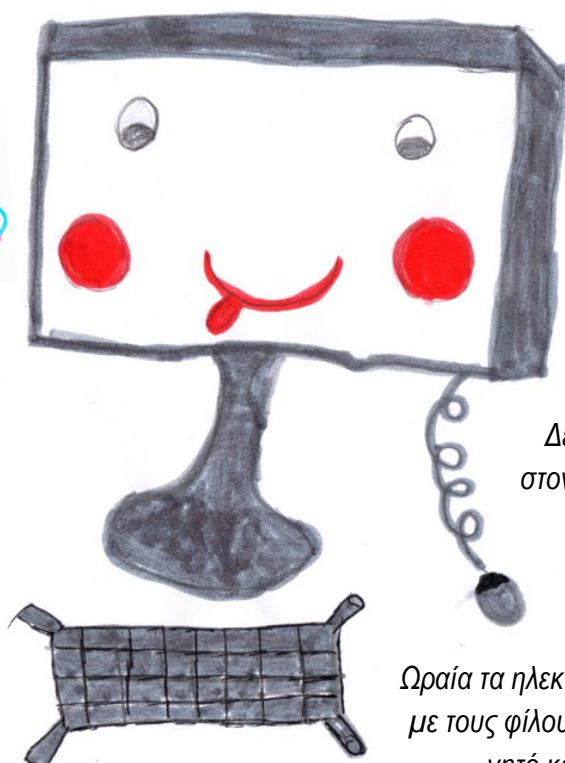
Ωραίος ο υπολογιστής, αλλά ας διαβάσω και κάποιο βιβλίο.

Δεν ανεβάζω ποτέ φωτογραφίες δικές μου ή των φίλων μου.

Δεν μπαίνω σε εφαρμογές που δε γνωρίζω.

Παίξε μαζί μου
αλλά όχι πολλή ώρα!

Από τον υπολογιστή αποκτώ γνώσεις και μαθαίνω πολλά πράγματα. Δεν κάθομαι όμως πολλές ώρες μπροστά στην οθόνη.

Δεν παίζω ώρες πολλές παιχνίδια στον υπολογιστή, γιατί κινδυνεύουν τα μάτια μου και υγεία μου.

Δεν ξεχνώ φίλους, δραστηριότητες, υποχρεώσεις, διάβασμα και έχω φίλο μόνο τον υπολογιστή!

Ωραία τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, αλλά παίζω και με τους φίλους μου στη γειτονιά κρυφτό, κρηνηγό και άλλα παιχνίδια ομαδικά!

Μύθοι για τα φυτά

Τα πολύ παλιά χρόνια οι άνθρωποι φαντάζονταν ότι τα φυτά έχουν ψυχή κι έκαναν πολύ όμορφες ιστορίες για αυτά. Κάποιες από αυτές θα σας παρουσιάσουμε στη συνέχεια. Αλλά θα ήταν πραγματικά πολύ ωραίο να ψάξετε και να βρείτε και άλλες. Σίγουρα θα εντυπωσιαστείτε!

Οι Αμαδρυάδες

Ο μύθος λέει πως μέσα στα δέντρα κατοικούσαν οι Αμαδρυάδες, που ήταν νύμφες. Πίστευαν ότι όταν ένα δέντρο κοβόταν η νύμφη του δεν πέθαινε, αλλά πήγαινε σε άλλο δέντρο και τιμωρούσε τον ένοχο. Έτσι οι Αμαδρυάδες μοιράζονταν τη μοίρα του δέντρου! Για το λόγο αυτό, ο ξυλοκόπος έπρεπε να σκεφτεί, όταν ετοιμαζόταν να κόψει ένα δέντρο, γιατί θα τον τιμωρούσε η Αμαδρυάδα, που κατοικούσε σε αυτό.

Πολλοί μύθοι συνδέουν στενά τα δέντρα με κάποιους θεούς. Για παράδειγμα ο Δίας λέγεται ότι κατοικούσε στη Δωδώνη, στις βελανιδιές της. Έδινε ζωή στα φύλλα τους και έτσι δίνονταν οι χρησμοί. Η ιερή δάφνη, ήταν το δέντρο του Απόλλωνα, η μυρτιά ήταν της Αφροδίτης και η ελιά της Αθηνάς.

Ελιά, το δώρο της Αθηνάς στην Αθήνα

Ένας γνωστός μύθος, είναι εκείνος που μας μιλά για τη διαμάχη της Αθηνάς και του Ποσειδώνα για το όνομα της Αθήνας. Οι δυο θεοί αποφάσισαν να προσφέρει ο καθένας από ένα δώρο, που πίστευε ότι ήταν πολύτιμο για την πόλη. Ο νικητής θα έδινε τ' όνομά του στην πόλη. Ο Ποσειδώνας σήκωσε την τριαινά του και την κάρφωσε στον ιερό βράχο της Ακρόπολης. Νερό άρχισε να βγαίνει και να κυλά από τον βράχο. Η Αθηνά τότε έσκυψε και φύτεψε στον ίδιο τόπο μια ελιά. Μέσα σε λίγη ώρα είχε βλαστήσει και το πράσινο φύλλωμά της τους είχε όλους εντυπωσιάσει. Τέτοιο δέντρο δεν υπήρχε ως τότε στον κόσμο. Οι υπόλοιποι θεοί έκριναν πως το δώρο της Αθηνάς ήταν μεγάλης αξίας κι έτσι η πόλη ονομάστηκε Αθήνα.

Ο μύθος της αμυγδαλιάς

Ένας μύθος μας μιλά για μια πριγκίπισσα που ονομαζόταν Φυλλίς. Αυτή αγάπησε τον γιο του Θησέα, τον Δημοφώντα. Οι δυο νέοι παντρεύτηκαν, μα μετά από λίγο καιρό ο Δημοφώντας ζήτησε να πάει για λίγο στην πατρίδα του. Η Φυλλίς συμφώνησε, αφού της υποσχέθηκε ότι θα γύριζε πίσω σύντομα. Μπήκε λοιπόν στο καράβι του κι έφυγε. Η Φυλλίς τον περίμενε, αλλά αυτός δεν γύρισε. Έτσι πέθανε από τη στενοχώρια της. Οι θεοί τη λυπήθηκαν και τη μεταμόρφωσαν σε δέντρο, σε αμυγδαλιά. Όταν, μετά από καιρό, ο Δημοφώντας επέστρεψε, βρήκε τη Φυλλίδα σαν ένα δέντρο χωρίς φύλλα και λουλούδια. Απελπισμένος αγκάλιασε το δέντρο, το οποίο ξαφνικά πλημμύρισε από λουλούδια, δείχνοντας την αγάπη του για αυτόν.

Πώς δημιουργήθηκε το τριαντάφυλλο.

Στην ελληνική μυθολογία το τριαντάφυλλο δημιουργήθηκε από την θεά των λουλουδιών και της βλάστησης την Χλωρίδα. Αυτή μια μέρα βρήκε μια νύμφη νεκρή στο δάσος και τη μεταμόρφωσε σε λουλούδι. Κάλεσε τότε την Αφροδίτη, τη θεά της αγάπης και χάρισε στο λουλούδι ομορφιά. Μετά ήρθε ο Διόνυσος, ο θεός του κρασιού και του έδωσε γλυκιά ευωδιά. Ο Ζέφυρος, ο θεός του ανέμου, φύσηξε και ο Απόλλωνας, ο θεός του ήλιου, μπόρεσε να λάμψει και να κάνει το λουλούδι να ανθίσει. Έτσι έγινε το τριαντάφυλλο, ο βασιλιάς των λουλουδιών.

Η γωνιά του παραμυθιού

Συντροφιά με τον Αίσωπο

Κόκκινη κλωστή δεμένη, στη ανέμη τυλιγμένη

δώσε κλώτσο να γυρίσει, παραμύθι ν' αρχινίσει.....

Ο ψεύτης βοσκός

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας μικρός βοσκός που είχε ένα κοπάδι με πρόβατα. Κάθε πρωί πήγαινε τα πρόβατα σε ένα καταπράσινο λόφο για να βοσκήσουν. Συνήθως περνούσε την ώρα του παίζοντας με την φλογέρα του, αλλά μια μέρα την ξέχασε. Καθώς βαριόταν σκέφτηκε να σκαρώσει μια φάρσα στους συγχωριανούς του. Ανέβηκε σε έναν βράχο και άρχισε να φωνάζει δυνατά: «Βοήθεια χωριανοί, λύκος! Ελάτε γρήγορα να με σώσετε!»

Οι άντρες του χωριού έτρεξαν να τον σώσουν.

«Χα χα χα! Για αστείο φώναξα! Δεν υπάρχει κανένας λύκος εδώ!», τους είπε γελώντας ο βοσκός, όταν έφθασαν. «Πρόσεξε καλά, μικρέ! Μην τολμήσεις και ξανακάνεις κάτι τέτοιο χωρίς λόγο!», του είπαν θυμωμένα οι χωρικοί και επέστρεψαν στο χωριό τους.

Ο βοσκός, όπως φαίνεται, βρήκε αστείο αυτό που έκανε, αφού μετά από λίγες μέρες, επανέλαβε το αστείο του. «Τρέξτε! Βοήθεια! Ένας μαύρος λύκος είναι έτοιμος να με φάει!»

Οι χωρικοί έτρεξαν να τον σώσουν, αλλά ανακάλυψαν πως πάλι τους έλεγε ψέματα. Έφυγαν πολύ θυμωμένοι. Να όμως που μια μέρα, πεινασμένοι λύκοι όρμησαν στο κοπάδι του βοσκού. Τρομαγμένος άρχισε να φωνάζει: «Βοήθεια συγχωριανοί. Λύκοι τρώνε τα πρόβατά μου!»

Κανείς όμως δεν πήγε να τον βοηθήσει, αφού όλοι νομίζανε ότι ήθελε να γελάσει μαζί τους. Εκείνη την φορά οι μόνιμοι που γέλασαν ήταν οι λύκοι. Βρήκαν φαγητό και το έφαγαν με την ησυχία τους.

Αυτά παθαίνει λοιπόν, όποιος λέει ψέματα!

Η βιβλιοπαρέα μας

Για άλλη μια φορά σας παρουσιάζουμε κάποια βιβλία που διαβάσαμε και μας άρεσαν. Για αυτό σας προτείνουμε να τα διαβάσετε κι εσείς στις καλοκαιρινές σας διακοπές. Και όχι μόνο αυτά. Ψάξτε και βρείτε και άλλα όμορφα βιβλία.

Τα ψηλά βουνά Συγγραφέας: Ζαχαρίας Παπαντωνίου

Μια παρέα παιδιών αποφάσισαν να πάνε το καλοκαίρι να ζήσουν ψηλά, σ' ένα βουνό. Εκεί θα ζήσουν πολλές περιπέτειες και θα μάθουν να συνεργάζονται, να λειτουργούν σαν ομάδα, ν' αντιμετωπίζουν τις καθημερινές ανάγκες και δυσκολίες και να σέβονται ο ένας τον άλλο. Γνωρίζουν κι ένα τσοπανόπουλο, τον Λάμπρο και του μαθαίνουν να διαβάζει και να γράφει. Στο βουνό καταλαβαίνουν την αξία του δάσους και γίνονται δασοφύλακες. Ένα καταπληκτικό βιβλίο που γράφτηκε πριν από 100 χρόνια, αλλά ακόμα εντυπωσιάζει μικρούς και μεγάλους.

Το αγόρι που αγαπούσε το ουράνιο τόξο

Συγγραφέας: Αγγελική Θάνου
Εικονογράφος: Σταμάτης Παπαδήμος
Εκδόσεις: Ήρα

Κάθε φορά που σταματούσε η βροχή, ένα μικρό αγοράκι έτρεχε με τα χέρια ψηλά για να πιάσει το ουράνιο τόξο, που πάντα όμως του ξέφευγε. Μια μέρα ή θεά της ατμόσφαιρας, η Ίριδα, πήρε το μικρό αγόρι και το ανέβασε στο ουράνιο τόξο. Το αγόρι χάρηκε πολύ και πήρε μερικά χρώματα και τα έβαλε στην τσέπη του. Όταν επέστρεψε στη γη βρήκε ένα δοχείο γεμάτο χρυσάφι κι έναν καλικάντζαρο που έγιναν φίλοι. Ακουμπησε το χρυσάφι και τα χρώματα στο κρεβάτι του και τότε φύσηξε ένα αεράκι και στον τοίχο του δωματίου γράφτηκαν οι λέξεις, ελπίδα και χαρά. Από τότε κάθε βράδυ έβλεπε χαρούμενα όνειρα!

Η Μεσόγειος είμαι εγώ και δεν είμαι πια εδώ!

Συγγραφέας: Βαγγέλης Ηλιόπουλος
Εικονογράφος: Φραντζέσκα Κοζάντι
Εκδόσεις: Πατάκη

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν η Μεσόγειος θάλασσα που όλοι οι άνθρωποι την αγαπούσαν και την πρόσεχαν. Οι καιροί όμως άλλαξαν και οι άνθρωποι έπαψαν να τη σκέφτονται και να τη φροντίζουν. Εκείνη απογοητευμένη πήγε στον ωκεανό και του ζήτησε να φύγει. Εκείνος της είπε να γυρίσει όλον τον κόσμο και να βρει νέο τόπο να μείνει. Η Μεσόγειος πήρε ένα αυτοκίνητο και με όλα τα πλάσματά της, πουλιά και ψάρια ξεκίνησε το ταξίδι της. Όταν οι άνθρωποι είδαν στη θέση της έναν άδειο τόπο απογοητεύτηκαν και μετάνιωσαν για τα λάθη τους. Αραγε η Μεσόγειος θα τους συγχωρήσει και θα γυρίσει πίσω; Διαβάστε το βιβλίο και θα το μάθετε!

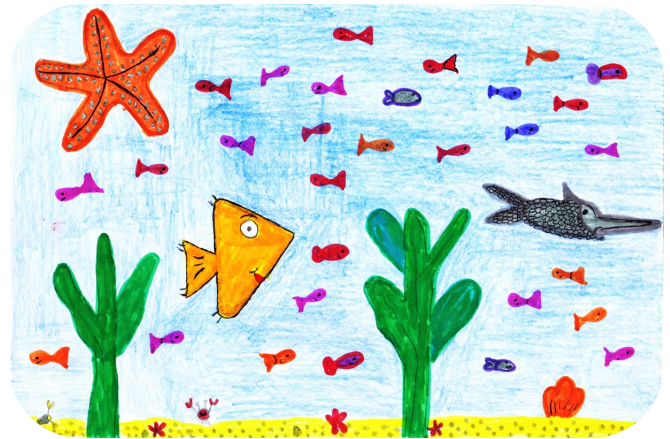
Το μικρό ρυμουλκό
Συγγραφέας: Έλενα Στανιού
Εικονογράφος: Μαίρη Μαυράκη
Εκδόσεις: Ψυχογιός

Ο Σμόλι, και η Λυγερή είναι δυο καράβια που χαίρονταν τη φιλία τους. Όμως μια μέρα έρχονται μεγάλα κρουαζιερόπλοια και ταραάζουν την ηρεμία τους. Ανάμεσα τους είναι η Πεντάμορφη και ο Ιππότης. Κι ενώ η Λυγερή αποφασίζει να φύγει, κάτι πολύ σοβαρό θα συμβεί κι ένας μεγάλος κίνδυνος απειλεί την Πεντάμορφη. Η Λυγερή αποφασίζει να τη βοηθήσει και τελικά τη σώζει. Αραγε θα γίνουν φίλοι ή τα μικρά καραβάκια θα φύγουν; Ποιος ξέρει; Διαβάστε το βιβλίο και θα το ανακαλύψετε. Πραγματικά είναι μια πρωτότυπη ιστορία για την αγάπη και τη φιλία που πρέπει να τη διαβάσετε!

Ο Τριγωνοψαρούλης

Συγγραφέας: Βαγγέλης Ηλιόπουλος
Εικονογράφος: Λύδια Βαρβαρούση
Εκδόσεις: Πατάκη

Κάποτε στον βυθό της θάλασσας ζούσε ένα ψαράκι που δεν έμοιαζε με κανένα άλλο. Το φώναζαν Τριγωνοψαρούλη, επειδή ήταν σαν τριγωνάκι. Όταν πήγε στο σχολείο της κυρά-Σουπιάς κανένας δεν το έκανε παρέα. Όταν έμαθε από τα καλαμαράκια ότι ο ψαράς είχε βρει ένα καινούριο δίχτυ και ότι κινδυνεύουν τα ψαράκια, σκέφτηκε πως θα μπορούσε να τα βοηθήσει. Τελικά κατάφερε να βρει τρόπο να σκίσουν τα δίχτυα και να σωθούν τα ψαράκια; Έγινε ο Τριγωνοψαρούλης ο ήρωας του βυθού και απέκτησε φίλους;

Ο πολύχρωμος δράκος

Συγγραφέας: Αλέξανδρος Καπανιάρης
Εικονογράφος: Σταμάτης Παπαδήμος
Εκδόσεις: Ήρα

Στο δάσος του Σελακάνου ζούσε ένας δράκος με πολύχρωμη ουρά. Μια μέρα έπεσε σε μια παγίδα και κόπηκε η ουρά του. Τότε η μάγισσα Εριχθώ του έδωσε τα εκατό κλειδιά για να βρει τον μάστορα που θα του φτιάξει την ουρά του. Του έφτιαξε ξύλινη ουρά ο μαραγκός, μα καταστράφηκε. Του έφτιαξε σιδερένια ουρά ο σιδηρουργός, μα του έπεσε, γιατί ήταν βαριά. Του έφτιαξε χάρτινη ουρά ο χαρτοπώλης, μα την πήρε ο αέρας. Τελικά θα βρει νέα ουρά ή θα δεχτεί να μείνει χωρίς ουρά; Και θα τον βοηθήσουν οι άλλοι δράκοι του δάσους να δεχτεί τον εαυτό του, όπως είναι;

Τι θα φάμε σήμερα μαμά;

Το καλοκαίρι έρχεται και μας φέρνει πολλά φρούτα. Για αυτό κι εμείς σας προτείνουμε συνταγές για γλυκά του κουταλιού από καλοκαιρινά φρούτα και μια συνταγή για ένα νόστιμο παγωτό.

Γλυκό του κουταλιού βύσσινο

Υλικά

- 2 κιλά βύσσινα
- μισή κούπα νερό
- 2 κιλά ζάχαρη
- 2 κουταλιές χυμό λεμονιού

Εκτέλεση

Πλένουμε τα βύσσινα και τα στραγγίζουμε καλά. Τα αδειάζουμε σε απορροφητικό χαρτί για να στεγνώσουν. Αφαιρούμε με το ειδικό εργαλείο το κουκούτσι. Κάνουμε αυτή τη δουλειά επάνω από την κατσαρόλα, όπου θα φτιάξουμε το γλυκό, για να πέφτει μέσα το ζουμί που βγαίνει από τα βύσσινα. Τα κουκούτσια τα ρίχνουμε σ' ένα μπολ με το νερό. Όταν τελειώσει το καθάρισμα, σκεπάζουμε τα βύσσινα με τη ζάχαρη και στραγγίζουμε πάνω σ' αυτά το νερό όπου έχουμε βάλει τα κουκούτσια. Τα αφήνουμε έτσι ως την επόμενη μέρα. Βράζουμε το γλυκό, ώσπου να δέσει, αφαιρώντας τον αφρό που σχηματίζεται στην επιφάνεια. Λίγο πριν το κατεβάσουμε, ρίχνουμε τον χυμό λεμονιού. Κατεβάζουμε το γλυκό από τη φωτιά και το αφήνουμε να κρυώσει. Στο διάστημα αυτό κουνάμε 5-6 φορές την κατσαρόλα, ανακατεύοντας το γλυκό. Έτσι τα βύσσινα φουσκώνουν και γίνονται μεγαλύτερα.

Γλυκό του κουταλιού φράουλα

Υλικά

- 1 κιλό φράουλες ώριμες
- 1 κιλό ζάχαρη
- μισό φλιτζάνι τσαγιού κονιάκ ή νερό
- 1 λεμόνι (το χυμό του)

Εκτέλεση

Πλένουμε προσεκτικά τις φράουλες και αφαιρούμε τα κοτσάνια τους. Προτιμότερο είναι να βρούμε μικρές, ώστε να είναι ολόκληρες. Τις βάζουμε σε μια μεγάλη κατσαρόλα μαζί με τη ζάχαρη σε στρώσεις και στο τέλος τις περιχύνουμε με το κονιάκ ή το νερό. Σκεπάζουμε την κατσαρόλα με μια μεμβράνη και τη βάζουμε στο ψυγείο από το βράδυ. Αφήνουμε τις φράουλες 10 με 12 ώρες να βγάλουν τα υγρά τους. Την άλλη μέρα βάζουμε την κατσαρόλα στη φωτιά και αφού πάρουν βράση, βράζουμε για 5 λεπτά και όσο βγάζουν αφρούς τους αφαιρούμε. Αποσύρουμε από τη φωτιά και αφήνουμε το γλυκό να κρυώσει 5 με 6 ώρες τουλάχιστον. Έπειτα αφαιρούμε προσεκτικά τις φράουλες με τρυπητή κουτάλα, βράζουμε το σιρόπι μόνο του για 5 λεπτά και ξαναρίχνουμε μέσα τις φράουλες μαζί με το χυμό του λεμονιού. Βράζουμε για 4 με 5 λεπτά περίπου ακόμη. Τις διατηρούμε σε βάζα, καλύτερα στο ψυγείο, γιατί τρώγονται πιο ωραία παγωμένες.

Σπιτικό παγωτό Oreο

Υλικά

- 1 κουτί γάλα εβαπορέ
- 1 κουτί γάλα ζαχαρούχο
- 1 κουτί φυτική σαντιγί
- 1 βανίλια σε σκόνη
- 1 πακέτο μπισκότα Oreο

Εκτέλεση

Βάζουμε στην κατάψυξη για μία ώρα περίπου το γάλα εβαπορέ, το ζαχαρούχο γάλα και τη φυτική σαντιγί. Σπάμε με τα χέρια τα μπισκότα σε μικρά κομμάτια. Μετά από μία ώρα βγάζουμε τα υλικά από την κατάψυξη και χτυπάμε πρώτα τη σαντιγί για 5 με 6 λεπτά στο μίξερ στη δυνατή ταχύτητα. Κατόπιν, προσθέτουμε σιγά-σιγά τα γάλατα και τη βανίλια σε σκόνη και συνεχίζουμε το ανακάτεμα. Στη συνέχεια, ρίχνουμε μέσα στο μείγμα τα μπισκότα και ανακατεύουμε με ένα μεγάλο κουτάλι. Τέλος βάζουμε το μείγμα σε ειδικό μπολ για παγωτά και το τοποθετούμε στη κατάψυξη για 6 με 7 ώρες. Ενδιάμεσα το βγάζουμε 1- 2 φορές από την κατάψυξη και το ανακατεύουμε καλά για να γίνει πιο ελαφρύ.

Μια διαφορετική συνταγή...

Αποφασίσαμε να σας παρουσιάσουμε μια διαφορετική συνταγή και ελπίζουμε να τη δοκιμάσετε όλοι, μεγάλοι και μικροί. Έτσι η ζωή θα γίνει καλύτερη και πιο όμορφη!

Υλικά

1 κιλό χαρά

2 κούπες αγάπη

200 γραμμάρια ευτυχία

μισή κούπα καλοσύνη

μισό κιλό φιλία

100 γραμμάρια μαγεία

ελπίδα όση θέλετε για διακόσμηση

Εκτέλεση

Ρίχνουμε σ' ένα μπολ τη χαρά και την ευτυχία και ανακατεύουμε καλά. Προσθέτουμε την αγάπη και χτυπάμε στο μίξερ δυνατά για λίγη ώρα. Στη συνέχεια βάζουμε τη φιλία και την καλοσύνη και συνεχίζουμε να χτυπάμε. Τέλος ρίχνουμε τη μαγεία και ανακατεύουμε απαλά, ώστε να ενωθούν όλα τα υλικά. Βάζουμε το μείγμα σ' ένα ταψί και το τοποθετούμε στο ψυγείο. Μετά από λίγη ώρα το βγάζουμε, πασπαλίζουμε με την ελπίδα και το γλυκό μας είναι έτοιμο!

Καλή σας όρεξη!

ελπίδα

ευτυχία

αγάπη

καλοσύνη

χαρά

μαγεία

φιλία

Παιχνίδια στη θάλασσα

Το καλοκαίρι ήρθε και όλοι, μικροί και μεγάλοι ετοιμαζόμαστε για τα μπάνια στη θάλασσα. Όμως στη θάλασσα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Να μερικές συμβουλές που θα μας βοηθήσουν να ευχαριστηθούμε ακόμα περισσότερο τις ώρες που περνάμε στη θάλασσα και στην παραλία.

Δεν καθόμαστε πολλή ώρα στον ήλιο και χωρίς αντηλιακό. Προτιμάμε να κάνουμε ηλιοθεραπεία νωρίς το πρωί, ή το απόγευμα.

Δεν πετάμε σκουπίδια ούτε στη θάλασσα, ούτε στην ακτή.

Στη θάλασσα και στην παραλία πάντα φοράμε καπέλο και γυαλιά.

Δεν ψαρεύουμε κοντά στις παραλίες, γιατί βλάπτουμε τα μικρά ψαράκια.

Δεν κάνουμε επικίνδυνα παιχνίδια, όταν κολυμπάμε είτε με τους φίλους μας, είτε μόνοι μας.

Δεν πρέπει να κολυμπάμε στα βαθιά χωρίς την επίβλεψη ενός μεγάλου.

Δεν κάνουμε βουτιές από βράχια, γιατί κινδυνεύουμε να χτυπήσουμε.

Όχι πλαστικές σακούλες στη θάλασσα, γιατί κινδυνεύουν τα ψάρια να πνιγούν, καθώς τις περνάνε για τροφή.

Δε φωνάζουμε, ούτε παίζουμε επικίνδυνα παιχνίδια στην παραλία, γιατί ενοχλούμε τους άλλους που έχουν έρθει να ηρεμήσουν και να ξεκουραστούν.

Αν δεν ξέρουμε καλό κολύμπι φοράμε σωσίβιο ή βατραχοπέδιλα.

Δεν κολυμπάμε κοντά σε σκάφη, γιατί υπάρχει κίνδυνος να μας χτυπήσουν. Και αυτοί βέβαια που τα οδηγούν δεν πρέπει να πλησιάζουν στις ακτές.

Για τον ελεύθερο χρόνο

Και για το τέλος ετοιμάσαμε την ακροστιχίδα του καλοκαιριού. Προσπαθήστε να τη λύσετε λίγο πριν ξεκινήσουν οι καλοκαιρινές διακοπές.

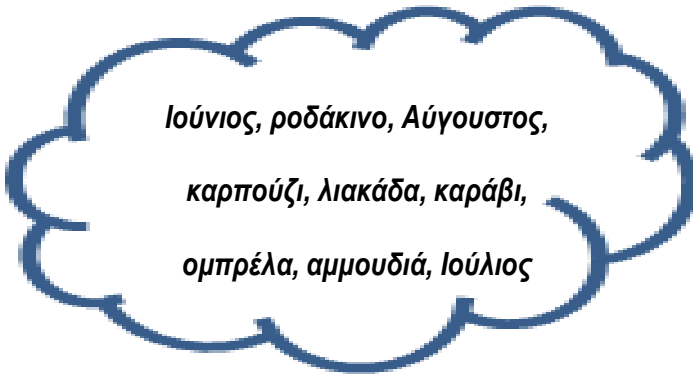
Κ _____
Α _____
Λ _____
Ο _____
Κ _____
Α _____
Ι _____
Ρ _____
Ι _____

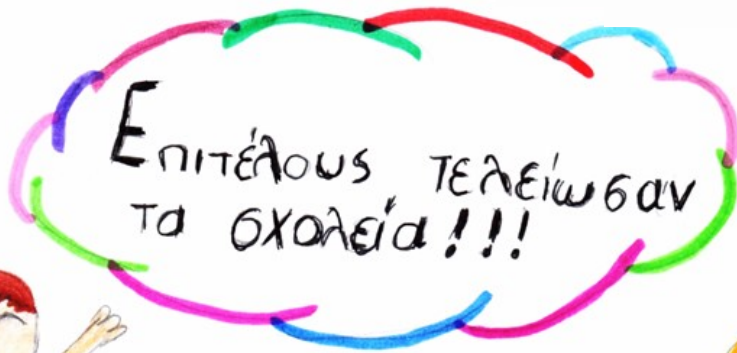
Καλοκαιρινό φρούτο με πολλά σπόρια
Μήνας του καλοκαιριού
Όταν λάμπει ο ήλιος, έχουμε....
Στην ακρογιαλιά μας προσφέρει σκιά...
Με αυτό ταξιδεύουμε στη θάλασσα
Εκεί παίζουμε με τα κουβαδάκια
Ο πρώτος μήνας του καλοκαιριού
Νόστιμο καλοκαιρινό φρούτο
Ο μήνας των διακοπών

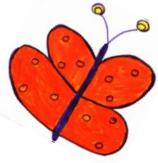

Οι λέξεις είναι....

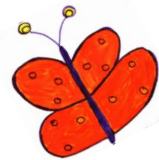
Ιούνιος, ροδάκινο, Αύγουστος,
καρπούζι, λιακάδα, καράβι,
ομπρέλα, αμμουδιά, Ιούλιος

ΚΑΛΟ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

ΚΑΛΕΣ
ΔΙΑΚΟΠΕΣ.

Ραντεβού
το Φθινόπωρο

Στην Γ' τάξη

